

Tisková zpráva

Petra Dvořáková otevírá ve své druhé knize pro děti další aktuální téma

Po knize *Julie mezi slovy* (2013) se držitelka ceny Magnesia Litera Petra Dvořáková vrací k malým čtenářům s moderní pohádkou o tom, jak se liší náš skutečný svět od virtuální reality. Kniha o kouzelném kocourovi a počítačové myši *Flouk a Lila. Dobrodružství z mrakodrapu* vychází 3. září v nakladatelství Host.

Po úspěšných knihách pro dospělé *Proměněné sny* (2006) a *Já jsem hlad* (2008) zaujala Petra Dvořáková i dětskou knihou o tom, jak děti vnímají rozvod rodičů a jak se s novou situací v rodině vyrovnávají. Za *Julii mezi slovy* získala spisovatelka Zlatou stuhu a Cenu učitelů za přínos k rozvoji dětského čtenářství.

I ve své nové knize Petra Dvořáková zpracovává téma, o kterém se v dětské literatuře příliš nepíše, přestože je v současnosti více než aktuální. *Flouk a Lila. Dobrodružství z mrakodrapu* je příběh, jenž dětem nenásilnou formou osvětluje rozdíly mezi skutečnými a virtuálními vztahy. „Virtuální realita je velmi dobrý pomocník, otevírá skvělé možnosti. Ale má i své limity a ty musíme dítě učit přesně a včas odhalit. Rozpoznat nebezpečí světa, který je ‚jenom jako‘. Naučit je tak prosté věci jako to, že přátelství na Facebooku je něco jiného než přátelství ve skutečnosti,“ říká k hlavnímu tématu knihy její autorka.

Moderní pohádka o přátelství kocoura a počítačové myši *Flouk a Lila. Dobrodružství z mrakodrapu* je určena dětem od pěti let. O výtvarnou podobu se postarala ilustrátorka a grafická designérka Kateřina Hikadová. Knihu do svého cyklu scénického čtení LiStOVáNí zařadil Lukáš Hejlík. Premiéra se koná 11. září v Ústí nad Labem.

Rozhovor s Petrou Dvořákovou: „Děti poslechnou raději kocoura než rodiče“

Spisovatelka, copywriterka a scenáristka Petra Dvořáková si témata svých knih nevybírání, ale prožívá je. Dětské knihy začala psát z potřeby dětem něco dát: „Autor má využít přirozených zákonitostí dětského myšlení a prožívání, aby dítě někam posunul, rozvinul ho, pomohl mu,“ říká autorka novinky *Flouk a Lila. Dobrodružství z mrakodrapu*.

Co vás vedlo k tomu, že jste začala psát knížky pro děti?

Psát knížky pro děti nebylo nějaké cílené rozhodnutí. Spíš to nějak vyplynulo z mého života. Baví mě být s dětmi, povídat si s nimi. Okoušet jejich svět. A knížka pro děti je cestou, jak do jejich světa něčím přispět, něco jim dát.

Komu je pohádka *Flouk a Lila. Dobrodružství z mrakodrapu* určena?

Flouk a Lila je příběh pro děti, které mají rády domácí mazlíčky, ale láká je i tablet nebo počítač. Flouk je totiž kouzelný kocour a Lila počítačová myš. Příběh má děti především pobavit, ale mimoděk je může i naučit, jaké záludnosti skrývá třeba internet. Doufám proto také, že knížka bude užitečným pomocníkem rodičům, kteří u svého dítěte bojují s příliš velkou touhou po počítači. Děti totiž občas poslechnou raději kocoura než rodiče.

Proč jste se rozhodla věnovat virtuální realitě?

Myslím, že virtuální reality bude v našich životech ještě přibývat a je třeba se s ní učit zacházet. A to „učit se s ní zacházet“ už dávno nespočívá v tom, že budeme říkat: virtuální realita, počítače, internet škodí, omezujme to, atd. Je třeba jít k mnohem jemnějším strukturám. Virtuální realita je velmi dobrý pomocník, otevírá skvělé možnosti. Ale má i své limity a ty musíme dítě učit přesně a včas odhalit. Rozpoznat nebezpečí světa, který je „jenom jako“. Naučit je tak prosté věci jako to, že přátelství na Facebooku je něco jiného než přátelství ve skutečnosti.

Jaký je rozdíl mezi psaním pro dospělé a psaním pro děti?

Velký a podstatný. Text pro děti není zdaleka tak rozsáhlý jako kniha pro dospělé, čímž se psaní usnadňuje. O to víc se ale komplikuje tím, že děti jsou velmi nároční čtenáři. Dospěláka můžete v knihách „ukecávat“ pěkným jazykem a překrýt tím třeba nedostatečně zajímavé téma. Dítě neošidíte. A stále víc jsem přesvědčená, že chcete-li dobře psát pro děti, nutnou podmínkou je setkávat se s nimi. Povídat si s nimi. Ptát se jich. A naslouchat jejich potřebám a problémům. Se svou první knihou pro děti, *Julii mezi slovy*, jsem si také ozkoušela, jak je důležité nebát se psát i o těžkých věcech. Na besedách s dětmi vidím, že mají obrovskou potřebu, aby se s nimi o takových věcech mluvilo. Samozřejmě o problémech je třeba psát jiným způsobem. Musíte pečlivě hlídat, abyste v knize to bolavé vyvažovali tím dobrým. Dát dostatek porozumění a naděje, protože to děti potřebují snad nejvíc.

Co podle vás dělá dětskou knížku dobrou dětskou knížkou?

Taková knížka musí vytvořit nový svět, ve kterém může dítě přebývat, je mu srozumitelný a odpovídá na jeho potřeby. A dokáže ho rozvíjet a posouvat, aniž by to pro dítě byla otrava. A jediným arbitrem

v tomto je pouze dítě. Děti se přirozeně rády vzdělávají, poznávají nové věci, sdílejí se. A autor by měl jít těmto jejich přirozeným potřebám naproti a využít je v jejich prospěch. Nemá podle mě smysl tvrdošijně vydávat knihy pro děti v odstínech béžové a láteřit na rodiče, knihovníky nebo učitele, že děti dostatečně nekultivují, aby rozuměly takovým uměleckým knihám. Naopak – autor má využít přirozených zákonitostí dětského myšlení a prožívání, aby dítě někam posunul, rozvinul ho, pomohl mu.